

1. Eerste middel: schending van de artikelen 263, 264 en 266 VWEU
 - De Commissie heeft het gezag van het arrest van gewijsde van het arrest van het Hof in de zaak C-556/10 P geschonden, waarin aankondigingen op grond waarvan deelnemers aan algemene vergelijkende onderzoeken van de Unie alleen Engels, Frans en Duits als tweede taal kunnen opgeven, onrechtmatig zijn verklaard.
2. Tweede middel: schending van artikel 342 VWEU en van de artikelen 1 en 6 van verordening nr. 1/58.
 - Door te bepalen dat slechts drie talen als tweede taal kunnen worden opgegeven voor deelneming aan algemene vergelijkende onderzoeken van de Unie heeft de Commissie in werkelijkheid een nieuwe taalregeling van de instellingen ingevoerd, ofschoon de Raad dienaangaande over een exclusieve bevoegdheid beschikt.
3. Derde middel: schending van artikel 12 EG (thans artikel 18 VWEU), artikel 22 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 6, lid 3, EU, artikel 1, leden 2 en 3, van bijlage III bij het ambtenarenstatuut, de artikelen 1 en 6 van verordening nr. 1/58, en de artikelen 1 quinquies, leden 1 en 6, 27, lid 2, en 28, aanhef en sub f, van het ambtenarenstatuut.
 - De door de Commissie aangebrachte beperking op de taalkeuze is discriminerend, nu op grond van bovengenoemde bepalingen aan de Europese burger en de functionaris van de instellingen geen taalkundige beperkingen mogen worden opgelegd die niet algemeen en objectief zijn vastgelegd in interne reglementen van de instellingen overeenkomstig artikel 6 van verordening nr. 1/58 — die tot op heden niet zijn vastgesteld — en dergelijke beperkingen niet mogen worden opgelegd zonder een specifiek met redenen omkleed dienstbelang.
4. Vierde middel: schending van artikel 6, lid 3, EU voor zover op grond daarvan het vertrouwensbeginsel behoort tot de grondrechten zoals zij voortvloeien uit de constitutionele tradities die de lidstaten gemeen hebben.
 - De Commissie heeft het vertrouwen van de burger geschonden dat als tweede taal om het even welke taal van de Unie kan worden gekozen. Dit was tot eind 2007 steeds mogelijk en is bevestigd in het arrest van het Hof in zaak C-566/10 P.
5. Vijfde middel: misbruik van bevoegdheid en schending van essentiële regels verband houdend met de aard en het doel van aankondigingen van vergelijkende onderzoeken.
 - Door vooraf algemeen te bepalen dat slechts drie talen als tweede taal kunnen worden gekozen heeft de Commissie in feite de toetsing van de talenkennis van de kandidaten verlegd naar het stadium van de aankondiging en de toelatingseisen, terwijl die toetsing in het kader van het vergelijkend onderzoek dient plaats te vinden. Daardoor wordt de talenkennis beslissend ten opzichte van de beroepsbekwaamheden.
6. Zesde middel: schending van de artikelen 18 en 24, lid 4, VWEU, artikel 22 van het Handvest van de grondrechten van de Unie, artikel 2 van verordening nr. 1/58 en artikel 1 quinquies, leden 1 en 6, van het ambtenarenstatuut.
 - Doordat sollicitaties alleen mogen worden ingediend in het Engels, het Frans of het Duits en EPSO de sollicitant mededelingen over het verloop van het vergelijkende onderzoek in dezelfde taal toestuurt, wordt afbreuk gedaan aan het recht van de burger van de Unie, in zijn eigen taal met de instellingen te communiceren, en wordt een aanvullende discriminatie ingevoerd ten nadele van degene die niet beschikt over een grondige kennis van een van die drie talen.
7. Zevende middel: schending van de artikelen 1 en 6 van verordening nr. 1/58, de artikelen 1 quinquies, leden 1 en 6, en 28, aanhef en sub f, van het ambtenarenstatuut, artikel 1, lid 1, sub f, van bijlage III van het ambtenarenstatuut, en artikel 296, lid 2, VWEU (gebrek aan motivering), alsmede van het evenredigheidsbeginsel. Onjuiste voorstelling van de feiten.
 - De Commissie heeft als reden voor de beperking tot drie talen aangevoerd dat nieuwe personeelsleden vanaf het begin binnen de instelling moeten kunnen communiceren. Deze motivering strookt niet met de feiten omdat niet vaststaat dat de drie betrokken talen tussen taalgroepen binnen de instelling het meest worden gebruikt om te communiceren, en is onevenredig gelet op de beperking van een grondrecht zoals het recht om geen discriminatie op grond van taal te ondergaan.

—————

**Beroep ingesteld op 15 mei 2013 — Now Wireless/BHIM
— Starbucks (HK) (now)**

(Zaak T-278/13)

(2013/C 207/82)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Now Wireless Ltd (Guildford, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: T. Alkin, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij voor de kamer van beroep: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, China)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beslissing te vernietigen;

— gemeenschapsmerkschrijving nr. 1 421 700 vervallen te verklaren wegens niet-gebruik;

— de houder van dit merk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan vervallenverklaring is gevorderd: beeldmerk dat het wordelement „now” bevat voor diensten van de klassen 35, 41 en 42 — gemeenschapsmerk nr. 1 421 700

Houder van het gemeenschapsmerk: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Partij die vervallenverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekster

Beslissing van de nietigheidsafdeling: gedeeltelijke vervallenverklaring van de gemeenschapsmerkschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 51, lid 1, sub a, en lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 24 mei 2013 — Ezz e.a./Raad

(Zaak T-279/13)

(2013/C 207/83)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypte), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Caïro, Egypte), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Londen, Verenigd Koninkrijk), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggat (Giza, Egypte) (vertegenwoordigers: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, Barrister, en J. Binns, Solicitor)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— nietigverklaring van besluit 2013/144/GBVB van de Raad van 21 maart 2013 tot wijziging van besluit 2011/172/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen vanwege de situatie in Egypte (PB L 82, blz. 54) en van verordening (EU) nr. 270/2011 van de Raad van 21 maart 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Egypte (PB L 76, blz. 4), zoals verlengd bij het besluit van de Raad van 21 maart 2013, voor zover zij verzoekers betreffen;

— verwijzing van verweerder in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers baseren hun beroep krachtens artikel 263 VWEU op de volgende middelen.

1. Eerste middel: (a) besluit 2013/144/GBVB van de Raad miste een geschikte rechtsgrondslag aangezien het niet voldeed aan het vereiste van artikel 29 WEU; en (b) verordening (EU) nr. 270/2011 kon niet worden verlengd aangezien zij niet voldeed aan de vereisten van haar gestelde rechtsgrondslag: artikel 215, lid 2, VWEU.
2. Tweede middel: niet voldaan is aan het criterium voor de vaststelling van beperkende maatregelen als bedoeld in artikel 1 van besluit 2011/172/GBVB van de Raad en in artikel 2 van verordening (EU) nr. 270/2011 van de Raad. Bovendien stellen verzoekers dat verweerders rechtvaardiging voor de vaststelling van beperkende maatregelen tegen hen heel vaag, niet specifiek, ongestaafd, ongerechtvaardigd en onvoldoende is tot rechtvaardiging van de toepassing van deze maatregelen
3. Derde middel: verweerder heeft verzoekers' rechten van de verdediging en recht op daadwerkelijke rechterlijke bescherming geschonden doordat (a) de beperkende maatregelen niet voorzien in een procedure waarbij verzoekers de bewijsstukken aan de grondslag van het besluit tot bevestiging van hun tegoeden worden meegedeeld of zij daarover zinvolle opmerkingen kunnen maken; (b) de motivering algemene, ongestaafde en vage beweringen van vervolgingen bevatten; en (c) verweerder onvoldoende informatie heeft verstrekt om verzoekers in staat te stellen daadwerkelijk hun standpunt kenbaar te maken, waardoor een rechter niet kan beoordelen of het besluit en de beoordeling van de Raad onderbouwd waren en op overtuigende bewijsstukken waren gebaseerd.
4. Vierde middel: verweerder gaf verzoekers onvoldoende redenen voor hun opname in de bestreden maatregelen in strijd met zijn verplichting tot duidelijke uiteenzetting van de werkelijke en specifieke motivering ter rechtvaardiging van zijn besluit, met inbegrip van de specifieke individuele redenen die ertoe hebben geleid dat verzoekers aansprakelijk zijn geacht voor verduistering van Egyptisch overheidsgeheim.
5. Vijfde middel: verweerder heeft zonder rechtvaardiging of buiten evenredigheid verzoekers eigendomsrechten en reputatie geschonden
6. Zesde middel: de opname door verweerder van verzoekers in de lijst van personen op wie de beperkende maatregelen van toepassing zijn, is gebaseerd op een kennelijk onjuiste beoordeling.